

[Glistrup]

man i hvert fald oppe på et tocifret milliard-beløb.

Derfor er det i allerhøjeste grad at lege med eksplosive stoffer, hvis man, næsten uanset hvordan de kommende folketingsvalg vil komme til at forløbe, begynder at slippe en beskatning af denne art løs. I hvert fald kan et forslag som det foreliggende ikke stå alene. Det er nødvendigt, hvis der skal være nogen som helst fornuft i en lovgivning som denne, at man her og nu og med det samme og med ikrafttræden mindst lige så tidligt, som man lader dette forslag træde i kraft, indfører skattelettelser, som er i hvert tilfælde større end de skatteforhøjelser, man slipper ind i verden, og end risikoen for, at der vil komme yderligere skatteplyndring. Det må være ganske og aldeles åbenbart, at er der noget sted, hr. Erik Eriksens ord gælder, er det, når der er tale om at slippe en ny skat løs et sted, hvor der findes et trecifret milliardbeløb: Er De i tvivl, så stem nej!

Der er ingen, som på nogen som helst måde uden tvivl kan sige, at dette kan føre til forfærdelige tilstande over en periode. Vi vil støtte regeringen med at hjælpe med at få dens forslag væltet, for det må simpelt hen være i regeringens og dens partiers interesse, at dette forslag ikke vedtages. Og skal vi endelig have det til udvalgsbehandling, så lad os få en rigtig god studiekreds ud af det, hvor vi virkelig får stillet hundredvis af spørgsmål ud fra synspunktet: hvilke synspunkter blev gjort gældende om det foreliggende spørgsmål i Paraguay i det 12. århundrede før Kristus og andre ting, som vi kan få skatteministeren til at svare på, sådan at vi kan få tiden til at gå, til det bliver første tirsdag i oktober næste år, og dette forslag går hen og dør den visnedød, som er den lykkeligste udgang på den sag, som regeringen har bragt ind i verden med det lovforslag, man her har fremsat.

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg forstår, at hr. Glistrup var ret negativ over for forslaget, men jeg fik ikke rigtig fat i, om hr. Glistrup talte på fremskridtspartiets gruppes vegne. Når jeg spørger, er det, fordi midt under en landbrugsdebat i foråret kom hr. Askjær Jørgensen med nogle betragtninger om, at der måske skulle finde en eller anden form for beskatning af pensionskas-

serne sted. Hr. Arne Bjerregaard fik ikke rigtig fat i, hvad hr. Askjær Jørgensen sagde, så derfor spurgte han en gang mere, og jeg citerer fra Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 3307:

»Det tør jeg godt bekræfte over for hr. Arne Bjerregaard. Vi er mange i vores parti, der meget alvorligt og meget grundigt har drøftet, om ikke det i den nuværende situation, hvor samfundet er presset så langt ud, som det er, og hvor skævvriddningen med hensyn til kapitaldannelserne er blevet så markant, er nødvendigt med et sådant skridt. Det tror vi det er. Jeg personlig og mange af mine partifæller tror, at det er nødvendigt at beskatte pensionskassensmidlerne her og nu.«

Det sagde altså hr. Askjær Jørgensen den 10. marts 1982. Men det er rigtigt, at centrum-demokraterne gentagne gange såvel i den offentlige debat som fra denne talerstol klart har sagt nej til en beskatning af såvel de individuelle som de kollektive pensionsopsparingsordninger, og så kan man selvfølgelig spørge: ja men hvorfor er CD så nu pludselig positive over for noget sådant? Ja, vi er endda gennem regeringen medforslagsstiller af et forslag om midlertidig formueafgift for pensionskasserne. Er det ikke løftebrud sådan at skifte standpunkt lige pludselig? Men det er vel bare, fordi vi nu er med i regeringen. Her må vi svare, at det afgørende for CD er ikke, om vi er med i regeringen eller ej. Det helt afgørende for os er, at vi nu har en anden regering, en regering, som fører en fuldstændig anderledes økonomisk politik, end den tidligere socialdemokratiske regering gjorde, fordi den nuværende regering erkender, at arbejdsløsheden og underskuddet over for udlandet kun kan bedres ved, at konkurrenceevnen over for udlandet forbedres væsentligt, og at det skal ske ved at give danske erhvervsvirksomheder bedre økonomiske betingelser. Det kan kun ske ved at bryde inflationen og gennem en økonomisk politik formindske det alt for store underskud på statsfinanserne, så det ikke fortsat stiller sig i vejen for en nedsættelse af det alt for høje renteniveau.

Hvad har det så med pensionsbeskatning at gøre? Taler jeg nu udenom? Det gør jeg ikke, for nu er vi netop ved sagens kerne. Med den foreslåede økonomiske politik kan vi nemlig gennem en formueafgift allerede i 1983 formindske det store underskud på